

Erasmus + Tréning program – Korai iskolaelhagyás

Szicília- 2020. február 18-25

Beszámoló

Nagy megtiszteltetés ért, amikor megtudtam, hogy én is részt vehetek a Szicíliában megrendezésre kerülő Erasmus + tréningen. Annál is inkább örültem, mert még csak harmadik éve vagyok jelenlegi iskolámnál.

Itt részt veszek egy- kilencedik évfolyamot érintő-két éves lemorzsolódás elleni projektben, aminek a fő célja, hogy a nehéz körülmények között élő-tanulásban nehézségeket elszenvedő tanulókat segítsük jó szóval, programokkal, korrepetálással, együtt tanulással.

Az említett Erasmus-os program amiben részt vettem, is ezzel kapcsolatos volt-tapasztalatokat gyűjteni a célországban és összehasonlítani a módszereket, nekik mi válik be a korai iskolaelhagyás ellen, hogyan tudják ők megakadályozni a 9-es tanulók kiesését a tanulásból.

Ennek szellemében indult útnak egy maroknyi tanár a szép és régóta látni óhajtott Szicíliába.

2020. február 18-án az esti órákban érkeztünk nyolc kollégámmal Catánia repülőterére ahonnan egy gyors egy órás buszozás után megérkeztünk szálláshelyünkre, Barcellona Pozzo di Gotto-ba. A program házigazdája várt minket a szállásunknál, pár mondattal köszöntött bennünket.

Másnap már kezdődött is a „tanulás” reggeli után, a program helyszíne az Erasmus + iroda volt, ahol egy asztalt körülülve értekeztünk az elkövetkezendő egy hétben.

A tréningek kilenc óra tájban kezdődtek, majd ebédszünet után fél kettő-kettő körül folytatódtak délután négyig, fél ötig.

Jó hangulatban, sietség nélkül teltek az órák. A tréningek változatosak voltak, és játékosak.

Az órákat a tréningünk vezetője, egy portugál hölgy tartotta, aki nagyon rutinosnak bizonyult. Változatos módszerekkel vont be minket a munkába, volt, amikor csoportmunkát végeztünk, rajzoltunk, szerepjátékokat játszottunk. Megmozgatta a fantáziánkat, és kíváncsi volt a véleményünkre.

Szó volt tanulási módszerekről, formális és nem formális oktatásról, a korai iskolaelhagyó, problémás gyerekek közösségben való helyzetéről, tanulási körülményeiről, a szülők szerepéről.

Meglátogattunk egy középiskolát is, ahol a szakképzés felépítéséről, az iskolarendszerről érdeklődtünk. Körbevezettek az iskolában, láttuk a kultúrtermüket, a biológia és

természettudományos szaktantermet, szertárt, informatika termet, tornatermet, megismerkedtünk az iskola vezetőségével.

Elemeztünk esettanulmányt is, csoportmunkában, és készítettünk akciótervet, hogy hogyan lehetne megakadályozni az esetben szereplő problémás gyerek kiesését, korai iskolaelhagyását.

Szabad programok is voltak természetesen a tréning mellett.

Meglátogattuk az Etnát, voltunk Taorminában, Palermóban, Chefaluban és Messinában. Ezek a városkák csodálatosak voltak, mintha egy kis ékszerdoboz emelkedne ki a sziklából. A tenger színe csodaszép, ezt leginkább Messinában csodálhattuk meg, ahol a szikla oldalába vájt „tanösvényen” megismerhettük a helyi flórát és faunát is. A vadon élő kaktuszokról és az éppen virágzó mandulafákról regényt lehetne írni.

Az egyik délután lesétáltunk Barcellonában a tengerpartra. A part menti homok fehér színű volt, a tenger pedig hideg. Sajnos februárban náluk sincs strandidő.

Szót kell ejtenünk az étkezésről is. A szicíliai konyha nekem nagyon ízlett, annak ellenére, hogy legnagyobb részben tésztát tartalmaz. A tésztákat viszont változatosan, sok zöldséggel, különböző szószokkal készítik, és a pizzájuk is nagyon finom. Sok linzerfélét, száraz édes süteményt fogyasztanak még reggelire is, ami kollégáimnak furcsa volt, én viszont sokszor reggelizem effélét, úgyhogy nekem nem volt szokatlan. Leves ritkán kerül az asztalra, inkább „két fogásos” tészta a jellemző, finom borokkal tálalva.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ebben a programban, és betekintést nyerhettem a szicíliai középiskolák életébe, részese lehettem egy dinamikus, hasznos tréningnek, tagja voltam egy vidám, jópofa társaságnak és láthattam nagyon sok csodálatos, történelmi városkát.